

ת"פ 48888/10/12 - מדינת ישראל נגד אימפריה בונה את הארץ בע"מ, איגור צימרמן, כוכב ס.א.ב. בנייה בע"מ, יוסף מילר, אימפריה ו.ג.ל. קונסטרקשן בע"מ, ולדימיר לוין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48888-10-12 מדינת ישראל נ' אימפריה בונה
את הארץ בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. אימפריה בונה את הארץ בע"מ
2. איגור צימרמן
3. כוכב ס.א.ב. בנייה בע"מ
4. יוסף מילר
5. אימפריה ו.ג.ל. קונסטרקשן בע"מ
6. ולדימיר לוין

גזר דין - לגבי הנאשמים 5 ו-6

רקע

1. הנאשם 6 (להלן: "הנאשם") הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, לאחר שנשמעו עדים רבים במסגרת פרשת התביעה, בעבירות הבאות:

א. הוצאות 36 חשבוניות מס, מבלי שעשו או התחייבו לעשות עיסקה לגביה הוצאו, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117(ב)(3) בצירוף סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(2) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ").

ב. מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.

ג. ניכוי תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117(ב)(5) בצירוף סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(2) לחוק מע"מ (שתי עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת 5 (להלן: "הנאשמת") נרשמה כעוסק בחודש נובמבר 2010,

והנאשם היה מנהלה הרשום בתקופה הרלוונטית. בנוסף, בתקופה הרלוונטית, שימש הנאשם מנהלה הפעיל של חברת כוכב ס.א.ב. (להלן: "חברת כוכב"), יחד עם הנאשם 4 שהיה מנהלה הרשום. בין החודשים דצמבר 2010 לפברואר 2011, הוציאה חברת כוכב באמצעות מנהלה הרשום והנאשם, 36 חשבוניות מס בסך כולל של 5,947,104 ₪ שהמע"מ הכלול בו בסך 820,204 ₪ לנאשמת, זאת בלא שחברת כוכב ביצעה או התחייבה לעשות עסקה איתה.

אישום שני מייחס לנאשמת הגשת שני דו"חות למע"מ, בחודשים נובמבר-דצמבר 2010 וכן ינואר-פברואר 2011, באמצעות הנאשם. בדו"חות אלה קוזזו 28 חשבוניות על שם חברת כוכב שלא כדין, בסכום של 821,984 ₪.

אישום שלישי מפרט כי חברת כוכב הגישה שני דו"חות למע"מ, בחודשים נובמבר-דצמבר 2010 וכן ינואר-פברואר 2011, באמצעות מנהלה הרשום הנאשם 4 וכן הנאשם. בדו"חות אלה קוזזו 28 חשבוניות על שם חברת אבסולוט ליאל ניהול עסקים בע"מ שלא כדין, בסכום של 821,984 ₪.

בהתבסס על הודאת הנאשם, הורשעה אף הנאשמת בעבירות נשוא האישומים השני והשלישי.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. שרות המבחן תיאר נאשם אשר היגר בגיל 14, עם הוריו, מברית המועצות לארצות הברית, ובגיל 30 עלה בגפו ארצה. הנאשם גרוש ואב לילדה בת 18 המתגוררת בארצות הברית. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו אך טען שנגרר אחר הנאשם 2 על מנת להתמודד עם מצב כלכלי מורכב. שרות המבחן ראה בהתנהלות הנאשם, אשר בבסיסו מערכת ערכים נורמטיבית, משום נסיון בלתי מודע לפיצוי רגשי מול מצוקות רגשיות בילדותו, וצורך בהפגנת הצלחה. לצד זאת, התרשם שרות המבחן כי להליך הפלילי השפעה מרתיעה על הנאשם. הנאשם נמצא כיום בקשר זוגי, ומבחינה כלכלית נמצא בהליך של פשיטת רגל. על מנת לצמצם נזקים עתידיים באפשרות תעסוקה ופרנסה, וכן רצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שרות, וכן על העמדתו בצו מבחן. ככל שיוטל מאסר בפועל, המליץ שרות המבחן שיהיה זה לתקופה קצרה.

3. המאשימה טענה כי הנאשם הורשע במגוון עבירות, בסכומים גבוהים, וברף גבוה של עבירות מס ערך מוסף. לגבי טענת ההגנה בדבר חלקו של הנאשם, טענה המאשימה כי לא ניתן לדעת מהו חלקו המדויק של כל אחד מהמעורבים, אך העובדות הן שהנאשם פתח חברה, הוציא חשבוניות, וקיזז חשבוניות במטרה להתחמק מתשלומי מס ולהפיק רווח. בנסיבות המקרה, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה אחד הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, ולקנס הנע בין 5 ל-10 אחוזים מסכום המחדל. לאור קבלת האחריות על ידי הנאשם והיעדר עבר פלילי, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר למשך 20 חודשים ולהטיל עליו קנס בסך 150,000 ₪.

לגבי הנאשמת, עתרה המאשימה להטיל עליה קנס סמלי.

4. ב"כ הנאשם טען כי תפקידו של הנאשם 4, אשר הגיע להסדר טיעון מקל עם המאשימה, לא היה שונה מזה של הנאשם. הנאשם נמנע מלהגיע להסדר בשל חששו מהנאשם 2, על אף שלו היה עושה כן ראשון היה "זוכה" להסדר דומה לזה אליו הגיע הנאשם 4. הנאשם 2 ניצל את מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם, והציע לו תפקיד כבעל חברה בתמורה של 5,000 ₪ לחודש. הנאשם לא הבין לחלוטין את אופן ביצוע העבירות, ופשוט ביצע את שהורו לו. הנאשם ללא כל עבר פלילי, מתפקד היום באופן נורמטיבי, וכך אף לפני ביצוע העבירות. הנאשם נמצא בהליך פשיטת רגל, כאשר מאסר בפועל יביא לביטול צו הכינוס. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להטיל צו של"צ ולהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בעת קביעת גובה הקנס.

הנאשם בעצמו הביע צער על מעשיו, וטען כי כיום הוא מנסה לחיות חיים נורמטיביים ולבנות משפחה חדשה.

דין והכרעה

5. אי תשלום מס כסדרו, פוגע בקופה הציבורית, משבש את הפעולה התקינה במשק ופוגע באמון הציבור בערך הנשיאה השווה בנטל המיסים. עבירות המס פוגעות בהיקף השירותים הניתנים לציבור הרחב, ומביאות למעמסה כספית על הציבור הנושא בנטל שיוצר גירעון זה. מדובר בשליחת יד לכיס הציבורי, בדרך זמינה, קלה לביצוע, וקשה לאיתור ולפיענוח. פגיעתן הרעה של עבירות המס במשק, הינה רבת פנים ורבדים. לצד זאת, יש להבחין בין עבירות המס השונות, העונש הקבוע בצידן, נסיבות ביצוען, היקף העבירות, רמת התחכום, משך הביצוע, ועוד.

בחינת עובדות כתב האישום בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", מעלה כי לאור אופי העבירות וסמיכות ביצוען, יש לקבוע מתחם ענישה אחד, אשר יתחשב בכל המקרים בהם הורשע הנאשם. במסגרת זו, יש להתחשב

ש"התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותה אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין כל אחד מהמעשים הנכללים באותה אירוע" (ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (29.06.2015), פסקה 140).

בנסיבות המקרה הנדון, מדובר בעבירות בעלות היקף ניכר, אשר הביאו לידי נזקים משמעותיים לקופה הציבורית, הכל כמפורט לעיל. בשונה מעניינם של הנאשמים האחרים, אשר הורשעו בעבירות לפי סעיף 117(א) לפקודת מע"מ, שהעונש המירבי בצידן הוא שנת מאסר, הנאשם והנאשמת הורשעו בעבירות על חלופות שונות של סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, הדורש מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. העונש המירבי בצד עבירות אלה הוא חמש שנות מאסר, ואילו לגבי הנסיבות המחמירות של האישום הראשון בו הורשע הנאשם, קבע המחוקק עונש מירבי של שבע שנות מאסר. מדובר בהבדל משמעותי ובעל משקל. הפסיקה שהציגה המאשימה (ת/1), משקפת את רמת הענישה בגין עבירות מס דומות (ראו עוד את רע"פ 6787/13 עאדל חבוס נ' מדינת ישראל, (5.6.2014); רע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (3.9.15)).

לגבי מידת מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירות, כ"איש קש" בלבד, טענה אשר הועלתה ללא כל ביסוס ראייתי, אצין כי בשונה מהרשעת הנאשם 2 בעבירות הדורשות מודעות בלבד, לגביו נרמז ונטען כי ניצל את מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם על מנת להביאו לידי ביצוע העבירות, הנאשם הורשע בביצוע העבירות במטרה להתחמק מתשלום מס. בנוסף, לא ניתן לקבוע מידה נמוכה של מעורבות או ידיעה של הנאשם לגבי מעשיו, זאת בהתבסס רק על טיעוני הנאשם ובא כוחו. עובדות כתב האישום המתוקן, הן המהוות את המסד למתן גזר הדין ואין לסטות מהן:

**"מנהרה אוישובית המשפט הגוזר את עונשו של הנאשם שהודח בכתב אישום לצורך הסדר טיעון, ל
איעשה שימוש בפרטים ועובדות שאינם נכללים במפורש בכתב האישום... רוצה
לומר: להסדר טיעון משקל ומעמד משלו. וכתב האישום המתוקן הוא ככלל ראשית
ואחרית לגזר הדין"**

(ע"פ 677/14 דני דנקנר נ' מדינת ישראל, (6.08.2014), פסקה מ"ב בפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין).

אף בחינה מהותית של טענה זו, ככל שהיתה מבוססת בראיות, היתה מביאה לדחייתה: לא ניתן לקבל מצב בו נאשם לוקח על עצמו, באופן מודע, לעמוד בחזית ביצוע עבירות, מבלי לתת את דעתו למידת פגיעתן הרעה בחברה, וביום הדין יטיל את האשם באחר, אשר הציע לו ליטול תחת כנפיו את האחריות לביצוע אותן עבירות. ככל שנאשם מודה בעובדות המגבשות את יסודות עבירות, עליו לתת את הדין בגין אותן עבירות, בהתאם לעובדות בהן הודה.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל. לנוכח המניע הכלכלי בביצוע עבירות מיסים, יש מקום אף להטלת קנס משמעותי. בעת קביעת מתחם הקנס, יש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לגביו הוצגו לפני ראיות (נ/1), וכן בסכומי העבירות, במידת הפגיעה בקופה הציבורית ובפסיקה הנוהגת.

לאחר ששקלתי את האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 50,000 ₪ ל- 200,000 ₪.

העונש המתאים

6. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, לאחר שמיעת עדים רבים והגשת ראיות רבות. ניתן להתרשם מהאמור בתסקיר שרות המבחן, כי הנאשם נוטה להטיל את האחריות למעשיו על הנאשם 2. לצד זאת, מדובר בהרשעתו הראשונה של הנאשם בפלילים, כאשר שרות המבחן ציין כי ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעתי עבורו. הנאשם שב והביע חרטה על מעשיו, ורצון להשתלב במסלול חיים נורמטיבי, עליו הוא עמל בימים אלה. ניתן היה להתרשם ממכתבי ההמלצה שצורפו (נ/2, נ/3), כי הנאשם אכן מכוון את מסלול חייו לאפיקים חיוביים. בנוסף, יש להתחשב בעובדה שהנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל. נתונים אלה מציבים את הנאשם ברף נמוך של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו לנוכח האמור בתחילת סעיף זה. אין ספק שיש להתחשב בנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, במיוחד בכל הקשור למצבו הכלכלי, ואולם נסיבות אלה נסוגות מפני הצורך בענישה ממשית ומשמעותית בגין העבירות בהן הורשע:

"חומרתן היתה של עבירות המסמורה על העדפת האינטרסה ציבורי,

ובכלל זה גם את שיקולי ההרתעה, עלפני שיקולים הנוגעים לנסיבותיה ואישיות שלה מבקש

(רע"פ 674/13 ליטווקנ' מדינת ישראל (21.8.2013); רע"פ

74/13 חלדונ' מדינת ישראל (17.3.2013); ענין אודיז"

(רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014), פסקה 8).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 18 חודשים.
 - ב. קנס בסך 50,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-50 תשלומים שווים, החל מיום 1.12.16 ומידי חודש בחודשו.
 - ג. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת מס מסוג פשע.
 - ד. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת מס מסוג עוון.
- לגבי הנאשמת, אני מטיל קנס בסך 100 ₪.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ז, 26 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.